

آینه

اخبارات

الگوی سیاست‌ورزی هنرمندانه

محمدحسین دانایی: زندیاد دکتر سیمین دانشور، نویسنده و مترجم نامداری که صاحب ده‌ها اثر تالیفی و ترجمه‌ای است و از سوی جامعه ادبی کشورمان به‌عنوان «بانوی ادبیات داستانی ایران» شناخته شده، در طول ۷۰سال فعالیت فرهنگی خویش در سال‌های قبل و بعد از انقلاب، رفتار ویژه‌ای با مسایل سیاسی و حوزه سیاست داشت که می‌تواند الگوی سیاست‌ورزی هنرمندانه شمرده شود. او دراین‌مدت، به‌طور مستقیم وارد سیاست نشد و دست به فعالیت سیاسی خالص نزد، ولی چون داستان‌نویس بود و راجع‌به مردم و واقعیات زندگی آنان می‌نوشت و سیاست هم جزئی از واقعیت‌های زندگی آدمی است، بنابراین در آثار هنری‌اش به مسایل سیاسی نیز می‌پرداخت و عنصر سیاست را، اعم از اینکه یک آرمان سیاسی باشد، یا شرح یک‌ریزوداد، یا موضع‌گیری سیاسی، به‌عنوان جزئی از عناصر داستانی به‌کار می‌گرفت… طی دهه‌های ۳۰و ۴۰شمسی، خانه او و همسرش به مرکز رفت و آمد و کانون اجتماع بسیاری از سیاستمداران و روشنفکران درجه اول کشور تبدیل شده بود و بسیاری از رهبران جریان‌ات سیاسی مخالف و منتقدان رژیم شاه هم به امید استفاده از کاربزمای شخصی و منزلت اجتماعی او برایش فرش قرمز پهن می‌کردند، ولی او به عضویت هیچ حزب و گروه سیاسی در نیامد و به راه مستقل خویش به‌عنوان یک‌هنرمند ادامه داد. چنین اوضاعی در سال‌های پس از انقلاب نیز کامیابش ادامه داشت، یعنی نه به پیشنهادهایی همچون عضویت در فرهنگستان هنر و ادب فارسی پاسخ داد و نه به درخواست‌های فراوان برای موضع‌گیری علیه سیاست‌های فرهنگی نظام، بلکه باز هم ترجیح داد به جای سیاسی‌شدن و قراردادن هنر و ادبیات در خدمت اهداف سیاسی، همچنان یک‌شخصیت فرهنگی مستقل باقی بماند.

ایران

تناقض‌های تندروها را بیانی نیست

آفرین چیت‌ساز اول: در همه ایامی که دیپلمات‌ها سرگرم مذاکره بر سر برنامه هسته‌ای ایران بودند تندروهای جناح مخالف بر یک‌ادعای ثابت پای می‌فشرند که چرا سازمان انرژی اتمی ایران در مذاکرات حضور پیدا نمی‌کند. نمایندگان این جریان بارها در مجلس و نشست‌های خبری بر سر این موضوع با وزیرخارجه و تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای مجادله کردند. دست‌کم در یک سال اول مذاکره هسته‌ای، این موضوع یکی از مستمسک‌های تندروها برای زیرسوال‌بردن مشروعیت مذاکره بود… سرانجام دور جدید مذاکره هسته‌ای در راه افتاد بر این کشمکش ملال‌ور نقطه پایان نهاد. چراغ اتاق مذاکره در مونتروی سوییس درحالی روشن شد که در کنار تیم دیپلمات‌ها، گروه متخصصان و دانشمندان هسته‌ای ایران حضور یافتند… جریانی که ماه‌ها تیم دیپلماسی روحانی را به بهانه غیبت نمایندگان سازمان انرژی اتمی به چالش می‌کشید این‌بار نهایتاً از انعکاس هر موقعیت دانشمندان هسته‌ای خویش در سوییس طفره رفت بلکه با دستی گشاده به تحریف ماجرا پرداخت…

کیم

ردپای پول‌های کثیف در اردوگاه مدعیان اصلاحات

رد پول‌های کثیف را که وارد فضای سیاسی می‌شود کجا باید جست‌وجو کرد؟ این پرسشی است که پس از اظهارات ابهام‌انگیز رحمانی‌فطنی وزیر کشور و استقبال نشریات زنجیره‌ای پیش کشیده شده است، روز گذشته نیز همین نشریات، سخنان ترکان مشاور پیشین جمهوری دیم‌یرعالم علی‌اشق شرکت نفتی پتروپارس) را برجسته کردند. استقبال افراطیون مدعی اصلاح‌طلبی و اعتدال‌گرایی از اظهارات فاقد سند رحمانی‌فطنی در نوع خود جالب‌توجه بود؛ چه اینکه همین طیف ماه‌هاست خیز برداشته و رئیس‌جمهور را تحت فشار شدید گذاشته‌اند تا رحمانی‌فطنی را از وزارت کناره بزند. همین محافل پیش از این مدعی بودند رحمانی‌فطنی سهمیه علی لاریجانی رئیس‌مجلس در دولت است(!) این‌نوع قرار به جلور درحالی است که اگر مدعیان اصلاح‌طلبی و اعتدال صادقانه با افکار عمومی برخورد کنند باید درباره ابهامات شرکت نفتی پتروپارس، کورآراده آلوده گریستن، رشوه‌هنگفت شرکت نفتی استانت‌اویل، پولشویی در دانشگاه آزاد، زدوند گسترده با مفسدانی چون شهرام جزایری و کلان‌دهکارتانی که بدهی هفتاد و پنج میلیارد دلار به دولت امرو به شش‌هزار و ۵۰۰میلیاردتومان رسیده و رات ۶۵میلیون‌یورویی به بهانه واردات کتاج‌ها توضیح دهند… اما بخوابیم ادعای محمدرضا رحیمی معاون اول دولت هم مبنی‌بر توزیع یک‌میلیاردتومان پول میان ۱۷۰نامزد انتخابات مجلس هشتم را بررسی کنیم، باید پرسید که اولاً مستندات این ادعا کجاست؟ ثانیاً یک نامزد انتخابات با پنج‌میلیون‌تومان ادعایی چه اثری می‌تواند بر انتخابات داشته باشد؟ ثالثاً اگر چنین ادعاهایی صحت داشت نباید ۱۸۸نامیده مجلس هشتم به استیضاح و برکناری مرحوم کردان از وزارت کشور رای می‌دادند و نباید اتمال علی‌اصغر زارعی در گوش فرستاده رحیمی می‌زدند یا ۱۹۲نامیده مجلس نهم در زمستان سال۱۳۹۱ به استیضاح و برکناری وزیر رفاه‌وکار دولت دوم احمدی‌نژاد رای می‌دادند…

کتاب

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

سیاست

گفت‌وگوی اختصاصی «شرق» با «هاشمی» درباره خبرگان:

در لحظه حساس حتما لازم نیست رییس باشم

عکس رونق‌دهی رشتنی، شرق

مازیار خسروی . مهسا جزینی

باهم می‌رسیم؛ ما و هاشمی، از گیت ورودی درحال ردشدن هستیم که مامورحفاظت می‌گوید حاج آقا هم رسید. سرم را بلند می‌کنم. بنز سرمه‌ای مدل ۸۰ با اسکورت وارد محوطه مجمع می‌شود. دفتر هاشمی طبقه بالاست، باید از پلکان نه‌چندان عریضی بالا برویم، پیادم می‌آید غلامعلی رجایی گفته بود هاشمی صبح‌ها این‌پله‌ها را نیم‌دو بالا می‌رود. قرار می‌گذاریم پرسش‌ها را با مجلس خبرگان آغاز کنیم؛ اگرچه سوال از رئیس‌مجمع‌تشخیص‌مصلحت زیاد است و فرصت گفت‌وگو طبق همیشه محدود. از هاشمی درباره همه‌چیز می‌توان پرسید؛ از روزهای ۵۷ و ناگفته‌های شورای انقلاب، تاریخ جنگ، ماجرای قطعه‌نامه و مهم‌تر از همه اینها تغییر در گفتمان خودش، چه‌جیز و چرا باعث شده مفاهیمی چون حقوق مردم، آزادی و دموکراسی در ادبیات رئیس مجمع‌تشخیص‌مصلحت‌نظام این‌روزها پررنگ‌تر شود؟ او فرق کرده با جامعه و مردم؟ یا شاید هم هردو. آ‌یا هاشمی از اولویت توسعه اقتصادی در دهه ۷۰ به اولویت توسعه سیاسی در دهه ۹۰رسیده است؟ مجبور می‌شویم از این سوال‌ها فاکتور بگیریم یا گذرا از آن رد شویم و بگذاریم برای وقتی دیگر و در فرصت به‌دست‌آمده روی مجلس خبرگان متمرکز شویم و درباره ناگفته‌های این مجلس پرسش کنیم. فارغ از آنچه پرسیدیم و پاسخ شنیدیم، مصاحبه با هاشمی این ویژگی را دارد که به‌راحتی می‌توان از یک گفت‌وگوی رسمی به یک گپ‌وگفت صمیمی رسید، بخشی از این صراحت مصاحبه‌گر‌ها می‌طلبد و بخشی دیگر مدیون مصاحبه‌شونده است که تلویحا این پیام را منتقل می‌کند: آماده است پابه‌پای خبرنگار پیش بیاید. پرسشگر به‌راحتی می‌تواند تصور کند که حتی در برابر چالشی‌ترین پرسش‌ها هم هاشمی قرار نیست به مکانیسم‌های دفاعی متوسل شود، او نه سوال را با سوال جواب می‌دهد نه نگاه از بالا به پایین دارد. اهل شعاردادن در گفت‌وگو هم نیست، چنین توصیفاتى درباره هاشمی در سن هشتادواندی و با آن گذشته، نه از باب خوشامد، بلکه دریافت‌های غیرمنتظره یک خبرنگار است. برای روزنامه‌گزارانی که این‌روزها با افراد در مسندى روبه‌رو هستند که برای فرار از پاسخگویی به شگردگاهى مختلف متوسل می‌شوند، این ویژگی هاشمی قطعا منحصربه‌فرد است.

که در مجلس می‌بنیید، در کارهای این‌گونه، بعضی سخنان از تزیین باز مطرح می‌شود که افکار شخصی خودشان است. ما می‌خواهیم اینجا واقعا جای تحقیق باشد و آنچه را مصلحت است، منتشر می‌کنیم. البته شاید اشتباه باشد و الان اصراری ندارم که بگویم کار درستى انجام می‌شود. شاید اگر منتشر کنیم، بهتر باشد.
ما در مورد مجلس خبرگان، گفته بودید آنها وظیفه خودشان را که نظارت بر عملکرد رهبری است، انجام می‌دهند. منته‌اى براى ما و مردم این سوال مطرح است که ابزار نظارتى مجلس خبرگان به چه شکلى است؟ یعن‌اى سیستم گزارش‌دهى وجود دارد؟
این افراد به چه شکلى نظارت را انجام می‌دهند؟ آ‌یا در آن دور روز اجلاس خبرگان گزارش‌ها مطرح می‌شود؟ این گزارش‌ها در اجلاس به چه شکلى مطرح می‌شود؟

در خبرگان که در طول سال دوبار اجلاس داریم، گزارشی از اوضاع فرهنگی، سیاسی، اقتصادی و اجتماعى استان‌ها را در نقطه‌اى می‌گویند که گاه انتقاد است. ضمن اینکه اطلاعاتى را از جاهای مختلف به دست می‌آورند. به علاوه کمیسیون تحقیق داریم که ۱۰ نفر از بزرگان خبرگان عضو آن هستند و آنها به دنبال مسایل مربوط به رهبرى می‌روند و بررسی می‌کنند و با خود ایشان در میان می‌گذارند و اگر اعتراض یا ابهامى داشته باشند، در جلسه بعدى‌اى که تشکیل می‌شود، یکى از گزارش‌ها متعلق به کمیسیون تحقیق است که گزارش‌ها را می‌دهد. یعنى خبرگان می‌داند که در حوزه رهبرى چه می‌گذرد.

ما یعنى خود اعضا این نظارت را انجام می‌دهند؟
بله، خود اعضا و از داخل خبرگان هستند.
ما اعضاى مجلس تحقیق مشخص هستند؟
می‌توانید اسم بپرسید؟
بله. نوعاً آقاییانى که مقدارى مسن‌تر و نزدیک به رهبرى هستند، عضو کمیسیون تحقیق هستند. اطلاعات کامل آن در سایت دبیرخانه خبرگان آمده است.

ما چگونه انتخاب می‌شوند؟
در خبرگان انتخاب می‌شوند. همه کمیسیون‌های خبرگان مثل مجلس انتخابی است.
ما ول‌ى ظاهرا مشخص نشد اعضا چه کسانی هستند؟

اسم‌هایشان محرمانه نیست. بقیه کمیسیون‌ها هم اعلام شده است.

ما مجلس خبرگان، مهم‌ترین مجلس کشور است که براى کلیدى‌ترین جایگاه کشور تصمیم می‌گیرد، اما افکارعمومى راجع به آن هیچ چیز نمى‌داند. حتى اعضا کمیسیون‌هايش را هم نمى‌شناسد.

گفتم که مقدارى ملاحظه‌کارى‌هايش زیاد شده و در قانون آمده است. من هم فکر می‌کنم مردم باید بیشتر وقتى تریبون باز باشد، ملاحظاتی ایجاد می‌شود که افراد آزادانه حرف نمی‌زنند. ما در اینجا بحث‌های جدی می‌کنیم و گاهی حتى لازم است به خاطر مصلحت از قانون اساسى و گاهى از احکام شرعى که آقایان دادند، عبور کنیم. در اینجا بحث‌های خاصى هست و با جاهای دیگر تفاوت دارد. البته در سیاست‌های کلی این‌گونه

ما در مصاحبه‌اى که اخیرا داشتید، گفته بودید که اگر خبرگان فرد مناسبى را بعد از رهبرى براى

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو